

Komentář k evangeliu: „Požár lásky“

Komentář ke 20. neděli v
mezidobí (cyklus C). „Oheň
jsem přišel vrhnout na zem — a
jak si přeji, aby už vzplanul!“
Mít srdce naplněné Duchem
svatým — naplněné jeho
ohněm — nás povede cestou
lásky, odpuštění a pokoje.

16.08.2025

Evangelium (Lk 12,49-53)

Ježíš řekl svým učedníkům:

„Oheň jsem přišel vrhnout na zem, a jak si přeji, aby už vzplanul! V křest mám být ponořen, a jak je mi úzko, než bude vykonán!

Myslíte, že jsem přišel dát mír na zemi? Ne, říkám vám, ale rozdělení. Od nynějška totiž bude rozděleno pět lidí v jednom domě: tři proti dvěma a dva proti třem. Budou rozděleni otec proti synovi a syn proti otci, matka proti dceři a dcera proti matce, tchyně proti snaše a snacha proti tchyni.“

Komentář

Svatý Lukáš vypráví, že když se Ježíš blížil k Jeruzalému, aby podstoupil své utrpení, odhalil učedníkům hluboké touhy svého srdce a uprostřed svého zvolání se zmínil o blížícím se křtu „Duchem svatým a ohněm“, který měl dokonat a který v předešlém čase ohlašoval Jan Křtitel (srov. Lk 2,16). V paradoxním tónu, který zneklidňuje, Ježíš zároveň

předpovídá hlubokou změnu, kterou na zemi způsobí — vyvolávat velmi rozličné reakce, i vnitru rodin.

V Písmu svatém oheň symbolizuje Boží přítomnost — jako v příběhu o hořícím keři (srov. Ex 3,14) a rovněž — jak vysvětluje Katechismus katolické církve — symbolizuje „proměňující sílu působení Ducha svatého“ [1]. Díky své oběti na kříži, Ježíš chtěl seslat světu tuto životní sílu, vycházející z Ducha svatého, která tvoří nové. Ale jak objasňuje svatý Ambrož: „není to oheň, který ničí, nýbrž ten, který vytváří k dobru ochotnou vůli. (...) Je to oheň, který spaloval kosti proroků, jak dosvědčuje Jeremiáš: „Byl ve mně jako stravující oheň, uzavřený v mých kostech.“ (Jer 20,9); (...) ten, který podle svědectví emauzských učedníků sám Pán rozžehl v jejich srdcích: „Cožpak naše srdce nehořelo, když k nám na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ (Lk 24,32)“ [2].

Tato Ježíšova touha zažehnout oheň v srdcích strhla po celé dějiny nespočet lidí, kteří na ni dokázali odpovědět velkoryse. Například svatý Josemaría vyprávěl v první osobě, jak se to událo u něho a jak na to reagoval: „Když jsem tušil, že ode mě Pán něco chce, a nevěděl jsem co, říkal jsem nahlas, zpíval jsem, „jak jsem dokázal“, slova, která jste jistě, pokud jste je nevyslovili ústy, prožili alespoň v srdci: *ignem veni mittere in terram et quid volo nisi ut accendatur!* (Lk 12,49) — Oheň jsem přišel vrhnout na zem, a co jiného chci, než aby vzplanul!“ A odpověď: *ecce ego quia vocasti me!* (1 Sam 3,9) — zde jsem, neboť jsi mě povolal!“ [3]. Můžeme se ptát sami sebe, zda míváme ochotu jako svatí, abychom napomáhali Božímu působení v nás, zda náš každodenní rozhovor s Bohem zapaluje naše srdce jako u emauzských učedníků; zda dovolujeme Duchu svatému, aby nás — abychom jej s radostí a týmž

apoštolským zápalom hlásali druhým.

Aby mohl dovršit požár lásky, po němž toužil, musel Ježíš nejprve podstoupit utrpení, které nazývá „křtem“ a kvůli němuž zvolá: „jak toužím, aby se to naplnilo!“, ne však ze strachu ze smrti, jako spíše z láskyplné touhy, aby se tak stalo. A Ježíš dodává, že přišel způsobit rozdělení a nikoliv pokoj, — dokonce i uvnitř rodiny. Ale „Ježíš netouží lidi navzájem rozdělovat – jak potvrzuje papež František – naopak: Ježíš je náš pokoj, naše usmíření.“ Tento pokoj však není pokojem hrobů, není to neutralita — Ježíš nepřináší neutralitu — tento pokoj není kompromisem za každou cenu. Následovat Ježíše znamená zříct se zla, sobectví a volit dobro, pravdu a spravedlnost — i tehdy když to vyžaduje oběť a zřeknutí se vlastních zájmů. A to skutečně rozděluje; víme, že to rozděluje i ty nejbližší vztahy.

Ale pozor: není to Ježíš, kdo rozděljuje. On klade měřítko: žít pro sebe sama, nebo žít pro Boha a pro druhé; nechat si sloužit, nebo sloužit; poslouchat své ego, nebo poslouchat Boha. V tomto smyslu je Ježíš „znaméním, kterému se bude odporovat“ (Lk 2,34)“ [4].

Pablo M. Edo

[1] Katechismus katolické církve, čl. 696.

[2] Svatý Ambrož, Traktát k Lukášovu evangeliu, kn. 7, č. 131 (Tractatus in Lucam 7,131). [3] Svatý Josemaría Escrivá, poznámky z meditace, Řím, 2. října 1962; Archiv General del Opus Dei (AGP), sekce A, složka 51; in: Pedro Rodríguez, Camino. Edición crítico-histórica, Rialp, Madrid 2002, s. 872.

[4] Papež František, promluva při modlitbě Anděl Páně, 18. srpna 2013.

Pablo M. Edo

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-pozar-lasky/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-pozar-lasky/)
(02.04.2026)